

Kornai János

Trình bày tại Đồi học Kanagawa, Yokohama, 6-12-2008*

Đến nháp[1]: Tôi đang tìm kiếm những gì có thể nói về Karl Marx đã được viết về tôi. Hàng ngàn bài báo, bài nghiên cứu và hàng trăm cuốn sách đã được xuất bản trong đó có thể thấy được mối liên hệ giữa các công việc nghiên cứu, phân tích khách quan, đến cảm thù giữa chúng ta. Cái tôi có thể thêm vào kho tài liệu minh chứng này chỉ là quan điểm cá nhân mà thôi đó tôi xem xét công trình của Marx. Tôi là một người Hungary, một người Đông Âu, sinh năm 1928, tôi bắt đầu trở thành người lính vào cuộc Chiến tranh Thế giới lần thứ hai. Những diễn biến lịch sử lớn đã gây những tổn thương sâu sắc lên tư duy của tôi: chiến tranh tàn phá đẫm máu của chúng tôi, Holocaust (vụ tàn sát hàng loạt [người Do thái]), giới phóng khoáng khác thường trước Nazi, những công sự lên nệm quyên về những thành tựu xã hội chủ nghĩa của nó, cách mạng Hungary 1956 và việc đánh gục nó, sự khôi phục những thành tựu xã hội chủ nghĩa, các cuộc cải cách trong các năm 1960 về chủ nghĩa xã hội và những thành tựu và chủ nghĩa xã hội với khuôn mặt người và sự thất bại của chúng, sự tan rã của hệ thống xã hội chủ nghĩa và sự trở lại của hệ thống tư bản chủ nghĩa, nền dân chủ thực sự cho chế độ độc tài, và những hoạt động tài chính và kinh tế hiện nay. Chúng tôi, những người sống ở Đông Âu và bây giờ vào tuổi bảy tám mươi, có thể nói rằng chúng tôi đã đích thân trải nghiệm, không phải một vài lần mà tám lần, những thay đổi hệ thống, những sự biến đổi vĩ đại, hay chí ít các bước ngoặt đột ngột tiến và lùi, rúng động và quay lại của chế độ chính trị có nghĩa là gì. Để so sánh chủ nghĩa tư bản với chủ nghĩa xã hội, so sánh các đặc tính của hai loại hệ thống này, những biến đổi vĩ đại: đây là những thay đổi có tầm quan trọng lịch sử thế giới mà Marx quan tâm nhất và cần phải hiểu. Chúng tôi, tuy vậy, không chú ý quan tâm đến chúng về mặt triết học - chúng tôi đã trải nghiệm những thay đổi đó. Có lẽ những kinh nghiệm sống này, chỉ không phải những phân tích đặc biệt nào đó, khiến cho tôi có thể thêm nét đặc sắc nào đó vào kho tàng tài liệu lớn và có giá trị về Marx.[2]

Khi các vị chủ nhà Nhặt mồi tôi trình bày báo cáo này, họ nhận thấy rằng có hai sự kiện gắn liền với nhau. Một là có một hội thảo chuyên môn về Karl Marx, và báo cáo của tôi sẽ được trình bày trong khuôn khổ hội thảo đó. Sự kiện khác là Đồi học Kanagawa kỷ niệm tám mươi năm thành lập. Khi hội đồng quản trị năm nay các nhà kinh tế học Hungary đã mừng sinh nhật lần thứ 80 của tôi, tức là chính xác tôi cùng tuổi với Đồi học của họ, có lẽ hy vọng tôi có thể tham gia lễ kỷ niệm thành lập với báo cáo của mình. Đó là một niềm vinh hạnh lớn và tôi rất cảm ơn các vị chủ nhà đã mời. Tôi chào mừng các bạn nhân dịp sinh nhật này với những lời chúc mừng nhiệt và với sự đồng cảm của một người 80 tuổi.

Bởi vì bản thân tôi mới có tính chất cá nhân, có lẽ có thể chấp nhận được, nếu giở ng bài trình bày của tôi mang tính chủ quan. Tôi không truy vấn đến lập trình nào đó của các trí thức Đông Âu, mà tôi kể chuyện cá nhân của chính mình. Cuộc sống của tôi cá nhân là đơn nhất và khác với cuộc sống của người khác. Thế nhưng, tôi có thể nói thêm rằng tôi hiểu khía cạnh câu chuyện của riêng tôi có tính điển hình. Nếu không phải là toàn bộ đời sống của tôi, những các pha khác nhau của nó có thể diễn ra cho các pha tiếp theo của cuộc sống của người khác. Khi hỏi ký sự của tôi, cuốn *Bên góc mặt trời duy*, được xuất bản, người tìm kiếm và nói với tôi rằng đây ký sự cá nhân của tôi về một giai đoạn hay giai đoạn khác hẳn ra câu chuyện của chính họ. [3] Tôi hy vọng rằng điều này cũng đúng hôm nay, khi tôi kể về quan hệ của tôi đã như thế nào với những tư tưởng của Marx trong các giai đoạn khác nhau của cuộc đời riêng của tôi (và của lịch sử mà đã ảnh hưởng rất lớn đến đời tôi).

Tôi chỉ đưa ra vài tư tưởng trong số những vô cùng phong phú của Marx. Chỉ để trình bày những nhận xét riêng của tôi liên quan đến một tư tưởng này thế ra cũng nên một hai tiêu luận, thế mà trong khung khổ hiện tại tôi chỉ có những nhận xét vài phút cho mục đích đó. Vì thế tôi không thể đưa ra những luận phân tích chi tiết. Tôi hy vọng rằng thế giới được chọn – những thuật ngữ câu chuyện chủ quan với mối quan hệ của tôi với công trình của Marx – sẽ cho phép việc thảo luận các đề tài lớn với những đề cập cao.

Cái gì thu hút tôi đến với Marx...

Tôi đã là một cậu bé, một con mắt sách. Thế nên tôi đã được người người không chỉ những kĩ thuật văn học, mà cả các tác phẩm triết học và lịch sử nữa, những từ năm 1945 tôi đã chứng kiến một bài viết nào của Marx cả. Ở nhà, trong gia đình khá giả, đã chứng kiến có ai, ở trường, nơi người ta dạy con em của giới trung lưu, cũng đã chứng kiến có ai giới thiệu cho tôi một tác phẩm Marxist nào. Thế mà, một vài năm sau tôi đã tin nhận là một người Marxist có ý thức.

Cái gì đã gây ra sự thay đổi nhanh chóng này và đã thu hút tôi vô cùng mạnh mẽ đến với Marx?

Trong thời kỳ đầu thì những cảm nhận của mình, đầu tiên tôi đến với các luận phân biệt giữa xã hội người Do Thái, sau đó là những triết lý nghiêm túc của nhà sản xuất, sự phân rã, trên thực tế, khi gặp sự. Khi cuộc bao vây Budapest chấm dứt, chứng bao lâu trở nên rõ ràng là, họ đã đưa cha tôi đi Auschwitz và ông bạn tôi đi nghỉ ngơi lao động thì không trở về. Người bạn tôi đã hiểu về việc lịch sử và những triết lý nghiêm túc cá nhân rằng chế độ Hitler và những kẻ đồng lõa Hungary của nó đã kéo chúng tôi vào chiến tranh và diệt chủng. Những điều đã hình thành, và tôi rất nhanh chóng trở thành người ủng hộ những công việc của tôi. Ý nghĩ đầu tiên trong đầu tôi là: những công việc của tôi là những duy nhất, bất chấp mọi trở ngại, đã kiên định đứng đầu tranh sự tàn phá hàng triệu người chế độ Horthy – chế độ đã liên minh với Hitler và sau đó đã đưa sự cai trị Nazi vào Hungary. Họ đã là những người chế độ phát xít kiên định nhất. Chỉ

Của tôi là một trong hàng ngũ của họ. Vì thế tôi đã gia nhập, chứ không phải vì công nghệ lĩnh của tôi bị xã hội xã hội chủ nghĩa của họ đã càn vùi, công nghệ lĩnh mà khi đó tôi ít biết đến và bản thân những người công nhân cũng ít nói tới.

Sau đó khi tôi bắt đầu đi đến các buổi họp và thuyết trình của phong trào thanh niên do đảng công nhân lãnh đạo, tôi bắt đầu đọc các cuốn sách mà đảng phát hành. Tôi có thói quen mua và đọc tất cả những cuốn sách của đảng, các tờ báo của xã hội chủ nghĩa có về thuyết phục. Chưa đầy một năm sau giới phóng tôi đã đến với Marx như vậy. Tôi mua tám cuốn, khi lên đầu cuốn Tờ báo luận (bản nguyên gốc, vì khi đó vẫn chưa có bản dịch ra tiếng Hungary) trong tay, và cùng với bản thân những cuốn của mình chúng tôi đã nghiên cứu rất kỹ lưỡng những dòng chữ và ghi chép rất chi tiết.

Tôi dường như ở đây một chút để lưu ý bản dịch về thời gian. Không phải kinh nghiệm trí tuệ đã cho tôi, một con mắt sách vở, cú hích khi đến với Marx, mà đầu tiên là sự tiếp cận chính trị, sự tham gia vào hoạt động của đảng công nhân, và sau đó mới là những cuốn của các tác phẩm của Marx. Tôi đã không bắt đầu với việc đọc của Marx giữa các trào lưu tư tưởng khác nhau, giữa các trường phái kinh tế học hay triết học khác nhau. Tôi đã bắt đầu với việc đọc của Marx cho bản thân mình giữa các phong trào chính trị, các đảng và các hội đoàn khác nhau, và đảng công nhân đã đưa các công trình của Marx lên bàn của tôi.

Tôi có thói quen kể dài dài về những điều mà Tờ báo luận đã có những những khi đó lên tôi, những bây giờ ở đây tôi chỉ là vài điều trong số đó.

Việc đọc càng tiến triển tôi càng mê logic siêu siêu, dòng suy nghĩ và lập luận chặt chẽ, việc sử dụng khái niệm chính xác của tác phẩm. Ngay từ khi còn rất trẻ tôi đã có tính mà các thành viên gia đình và các công nhân của tôi chỉ nhớ là “cuộc ngăn nắp”. Tôi khó lòng chịu nổi sự ồn ào, lang thang trong các bài viết hay bài nói nghiêm túc, thậm chí trong các cuộc trò chuyện không gò bó. Marx đã ngay lập tức chinh phục tôi với cấu trúc lập luận sáng sủa, trong sáng, với các khái niệm siêu siêu. Chỉ một thời gian sau tôi mới biết các tác phẩm đã chuyển hóa một sự phân của lâu đài trí tuệ đến sự của Marx sang ngôn ngữ mô hình toán học. Thí dụ các nhà kinh tế học Hungary Bródy (1969) và nhà kinh tế học Nhật Bản Morishima (1973) đã đi đến lý thuyết tái sản xuất của Marx bằng các mô hình input-output, nhà kinh tế học M. Roemer (1986) đã sử dụng các công cụ tiêu chuẩn của kinh tế học vĩ mô dòng chảy để đi đến lý thuyết kinh tế học chính trị của Marx. Việc sử dụng ngôn ngữ toán học nghiêm túc của các nhà lập mô hình được đề cập vì Marx đã trình bày nguyên lý duy nhất (thí dụ lý thuyết tái sản xuất) theo một trật tự có logic, cách dùng từ ngữ chính xác ngay từ đầu.

Nếu không phải ngay từ lần đầu tiên, thì muộn hơn, khi tôi đã đọc khá nhiều và đã học được từ công trình của các tác giả Marxist, còn một hiện tượng nữa đã có tác động lớn đến tôi. Tôi đã có cảm tưởng, rằng một nhà Marxist có trong tay một chìa khóa có thể mở mọi cánh cửa. Nhà Marxist có một bộ máy phân tích và một hệ thống khái niệm mà sự cảm nhận gì thích của nó là vốn năng. Bộ luật đó là đánh giá một số kiến thức, một vốn kinh tế hay một buổi buổi đi nhìn xa xem rộng, trong tay nhà Marxist có các công cụ mà với chúng có thể gì quy tụ vốn để phân tích. Điều này tạo cảm giác thật cao trong ông ta. Có thể là X. Y. biết giai đoạn ban đầu của chủ nghĩa tư bản một cách chi tiết bởi vì anh ta đã bỏ hàng năm ra nghiên cứu một, nhưng anh ta không phải là nhà Marxist, còn tôi là, và vì thế tôi hiểu thế giới kiến thức này đúng hơn. Có thể nhà máy của N. N. có khi hiểu thế m vẫn học các chuyên môn, và là chuyên gia về kỹ thuật, nhưng anh ta không phải là nhà Marxist, còn tôi là, và vì thế tôi nhìn ra đúng hơn các giá trị đích thực và những thiêu sót của kỹ thuật.

Các trí thức trẻ thêm khát vọng gì thích thế giới chung nào đó. Có người tìm thấy lợi ích thích thú quát trong niềm tin vào Chúa, hay có lẽ trong một tôn giáo nào đó. Ngày nay nhiều nhà kinh tế học hay nhà khoa học xã hội khác đổ xô vào một cách hiểu mới cho rằng có thể tìm thấy lợi ích thích cho mọi hành động con người và số kiến xã hội trong lý thuyết quy tắc duy lý. Điều với tôi nhu cầu cảm nhận một công cụ gì thích vốn năng đã đổ về chủ nghĩa Marx thật a mãi, chính xác hơn là lợi ích chủ nghĩa Marx mà các nhà Marxist sống trong môi trường trí tuệ của tôi khi đó đã coi là của mình và đã sử dụng. Tôi không nghĩ đến những kỹ không chuyên t m thú vị, mà nghĩ đến những đ đ ng bào của mình, như Lukács György, nhà triết học, hay Varga Jenő nhà kinh tế học – đều là những người nổi tiếng thế giới trong ngành của mình. Tôi đã cảm thấy rằng, tôi càng hiểu biết Marx và các môn đồ xuất sắc của ông càng hơn, thì tôi càng có thể nắm chắc hơn chìa khóa mở mọi cánh cửa.

Trong số các lúc lơ cu, tôi nhớ đến cái thế ba, tuy thế ra nó tác động song trùng với hai lúc kia: sự cam kết đầy nhiệt huyết của Marx với những người bị áp bức, bị bóc lột cùng cũng đã tác động sâu sắc đến tôi về mặt tình cảm. Sự phẫn nộ của tôi là, năm 1944, năm cuối cùng của chiến tranh đã tách tôi khỏi sự tiến nghi của một gia đình trung lưu. Trong vài tháng tôi đã làm công việc chân tay nặng nhọc trong một nhà máy gỗ. Những công nhân khác đã thân thiện tiếp nhận một thanh niên gầy gò, nhưng chăm chỉ. Tôi đã đến thăm nhà của họ, và dù muộn hay không tôi đã không thể không so sánh căn hộ quen thuộc, rộng rãi, thanh lịch của chúng tôi với nhà chật chội của họ, thế ăn sung túc nhà với thế ăn ít ỏi của họ. Hình thành và từ đó vốn sống trong tôi ý thức đoàn kết. Tôi bỏ luật đã là sách để cảm động về khía cạnh này nữa, vì trong đó có sự kết hợp không thể tách rời của sự phân tích kinh tế học lạnh lùng, cảm giác con người và sự phẫn nộ đến với bóc lột.

... và cái gì đã làm tôi với một người với các tư tưởng của Marx

Bây giờ tôi nhớ qua thế gian. Trên tôi kể về các năm đầu sau chiến tranh, tôi đã thế nhớ lợi ích chân dung trí tuệ của mình khi đó. Khi thế gian trôi đi, tôi đã nắm vững những hiểu và hiểu hơn những giáo huấn của Marx và các môn đồ của ông – và cho đến 1953, đến khi Stalin chết, rồi

Đến các năm đầu những năm 1970, đánh dấu sự khởi đầu của các dòng chảy mới và các hình thức mới của các dòng chảy đó. Chúng cũng tỏ ra khởi đầu của một dòng chảy mới.

Bên cạnh những bài viết cũng như những bài nói trên bình luận trí tuệ, thì đối với tôi đã được các tác phẩm phê phán các học thuyết của Marx. Không phải là sự phê phán đối với xu hướng mới trong các sách hay các tạp chí đã thuyết phục tôi, rằng Marx đã nhầm và những người khác đã đúng. Hoàn toàn là các tác phẩm khác đã làm lung lay – không phải là họ thuyết phục duy mà tôi đã xây dựng một cách riêng cho đến khi đó, mà làm lung lay niềm tin của tôi. Tôi đã gặp một dòng nghiên cứu già, một người có sự tin tưởng vào Marx, người đã bị tù và bắt tra tấn tuy đã chịu đựng mọi điều. Cho đến khi đi tù đó tôi đã không biết, rằng bị bắt tra tấn cũng như nhốt tù chính trị nhân danh các tư tưởng có sự tin tưởng đã buộc các tù nhân thú nhận tội lỗi, theo lệnh trực tiếp của các lãnh đạo tối cao. Nếu tin tưởng đối với lòng tin của tôi sụp đổ. Nếu sự đi tù này có thể được làm nhân danh dòng chảy mới, thì ở đây họ nên phải có tai họa lớn khác!

Nhìn lại tôi thấy rằng những người thuộc về dòng chảy này đã hình thành một cách tự nhiên được biết trong đầu óc tôi. Tôi đã tin vào các tư tưởng có sự tin tưởng không chỉ bằng trí tuệ, mà bằng cả tâm hồn và trái tim, và vì thế đã hình thành các hàng rào bảo vệ ngăn cản sự thâm nhập của các tư tưởng xa lạ với chủ nghĩa Marx và các học thuyết xã hội chủ nghĩa. Một tác phẩm tranh luận với Marx có đến với tôi cũng vô ích. Tôi không coi nó ra gì, tôi ghét nó, cho rằng đây là tiếng nói dối trá thành kiến của kẻ thù. Tôi cảm thấy mình được miễn trách nhiệm khi phải so sánh các tư tưởng có thể được tôi chấp nhận với các tư tưởng đối lập. Trong thái tâm thần này không chỉ được trả lời cho những người có sự tin tưởng vào tin, mà ít nhất cũng được trả lời cho những người có tính cách khác nhau.[4] Bên lý hay thậm chí phán của tòa án giáo, viên chức của các cơ quan báo chí phải những kẻ đánh bom liêu chiết, người truy cập giáo, người thuyết giáo theo thuyết chính thống, hay một chính trị gia và người tin có sự thu hút quần chúng có thể là người có học thức và thông minh, có thể có khả năng trí tuệ cao, những niềm tin của người riêng của họ gặp bất cứ lý lẽ đối lập khi suy nghĩ của họ. Họ không thể được thuyết phục bằng bất cứ lý lẽ duy lý, đi tìm tính nào cho đến khi những người đó được đưa đến niềm tin đó còn vững chắc trong tâm khảm họ.

Khi niềm tin được đưa đến một sự sụp đổ đối với chân tôi, thì cùng lúc các của chúng mới ra, và dòng các tư tưởng phê phán tràn vào. Ở đây tôi lại đang lại một chút để lưu ý đến việc bài học của câu chuyện của riêng tôi. Lại lại nữa đã có cái gì đó đi ngược lại với những hiểu theo nghĩa hẹp. Sự kiện đi ngược lại của tôi không xảy ra trên bình luận chính trị, mà trên bình luận đạo đức. Một khi các của chúng đã mất, tôi đã cảm thấy ngược lại các lý lẽ. Tôi nghĩ rằng, tôi đi sánh những tư tưởng và các phương pháp Marxist mà tôi đã biết trước đây với sự phê phán mà tôi mới biết. Các ý tưởng mới thâm nhập vào tôi, và một điều tự nhiên tôi cũng nên phê phán trên bình luận trí tuệ nữa. Tôi bắt đầu đi một vài các vấn đề mà trước kia tôi luôn xưa đũa tuy chúng vẫn luôn vẫn đâu đó ở bên rìa suy nghĩ của tôi.

Thì đó tôi là một nhà báo viết về đời sống kinh tế. Nhưng tôi đã bắt gặp những hiện tượng trái khoáy: hàng trăm loại thị trường, vô kể luật, chế độ kinh kém, sự thiêu huýt. Toàn những vấn đề mà kinh tế học chính trị của Marx chúng cung cấp cho tôi loại công cụ nào để phân tích. Đây là kinh tế học loại gì mà lại chúng có nội dung đáng kể nào với các vấn đề hiện nhiên mang tính kinh tế này? Tại sao không phải là nó đưa ra các câu trả lời sai cho những câu hỏi này, mà là nó chúng thêm nêu ra chúng. Tôi bắt đầu nghiên cứu nghiêm túc và học các lý thuyết khác kinh tế học và lý thuyết của Marx, và bắt đầu tự nhiên thấy một thế giới trí tuệ mới mở ra trước mắt mình. Chúng đẹp, đúng hay thì, đến các vấn đề thực sự là các vấn đề rõ ràng còn bỏ ngỏ của cuộc sống kinh tế hoạt động xung quanh tôi. Đúng là một phần các vấn đề do chúng theo luật nhân sinh trong các điều kiện của nền kinh tế tư bản chủ nghĩa, nhưng chúng cũng theo luật một cách có hệ thống các vấn đề chung của (thị trường, tính hiệu quả, hay các khía cạnh của sự xuống và nhu cầu, các vấn đề của mối quan hệ cung và cầu), mà các vấn đề đó cũng không kém quan trọng trong hoàn cảnh kinh tế xã hội chủ nghĩa so với chủ nghĩa tư bản.

Nhưng nghi ngờ của tôi cũng nảy lên liên quan đến những luận đề lý thuyết mà Marx và các môn đệ của ông đã không bỏ qua, ngược lại đã đưa ra sau khi nghiên cứu kỹ lưỡng. Tôi chỉ nêu một thí dụ, nhưng không thể không của Marx để trích dẫn những luận về sự tích tụ nghèo khổ. Nói về “quy luật chung về sự tích tụ tư bản” Marx không quên: “Sự tích tụ của cải vật chất, vì thế, đến một mức độ là sự tích tụ nghèo khổ, lao động khổ, nô lệ, ngu dốt, tàn bạo và sự thoái hóa đạo đức, ở các bên kia...” (Tư bản luận, I, (1867) [1967] trang 645). Các môn đệ của Marx thường nói về sự nghèo khổ tàn khốc và tuyệt đối của giai cấp lao động – và điều này không mâu thuẫn với giả ý của câu trên. Ngược lại với những điều này, không chỉ những cảm nhận hiện thực thu được qua các cuộc du ngoạn nước ngoài, mà tất cả các số liệu thống kê đáng tin cậy cũng chúng minh rằng mức sống trung bình của những người sống bên ngoài xã hội lao động của mình ở các nước tư bản chủ nghĩa phát triển trong một thế kỷ đã tăng lên rất đáng kể. (Trong khi đó tất nhiên không thể chối cãi là ở đó sự nghèo khổ cũng chúng biến mất đi). Đây không phải là một sự hiệu quả mà nhớt, không phải là một sự nhầm lẫn có thể đưa sự. Luận đề tiên đoán sự biến cùng hóa của giai cấp vô sản có vai trò cốt yếu trong việc rút ra kết luận cuối cùng của dòng tư duy Marxian. Giả như đúng là sự biến cùng tăng liên tục, và trở thành hàng loạt, thì sự giải quyết của hàng triệu người đã quét sạch chủ nghĩa tư bản từ lâu rồi.

Tôi đã tiến triển liên tục trong tìm hiểu sự phê phán các học thuyết Marxian, và quá trình học này kéo dài nhiều năm. Ngày càng nhiều luận đề – đóng vai trò quan trọng trong lý thuyết kinh tế học Marxian – trở thành không thể chấp nhận đối với tôi. Cuối cùng tôi đã bắt đầu đi tìm để bác bỏ học thuyết giá trị lao động cùng với việc làm quen với các lý thuyết giải thích tốt – và với những tiến triển của việc nghiên cứu ngày càng giải thích tốt hơn – sự vận động thực tế của giá cả, lương, các chi phí, và lợi nhuận.[5]

Trách nhiệm trí tuệ đối với học thuyết xã hội chủ nghĩa

Hãy quay lại những năm ngay trước cách mạng Hungary 1956. Tôi một người xây dựng xã hội chủ nghĩa nhiệt thành và ngây thơ trước kia, kể từ giữa các năm 1950 tôi đã trở thành nhà phê phán gay gắt – và ngày càng gay gắt hơn – đối với hệ thống.

Các thành viên của thế hệ tôi đã trải qua sự biến đổi từ thế hệ không phải với cùng nhịp điệu và với cùng hình thức. Có người ngay lập tức vượt bậc quan niệm cũ, có người chỉ từng bước một, bỏ vào từng mảng một từ thế hệ khác vào sự hỗn loạn. Có người, từ mình bắt đầu với cách từ thế hệ của mình từ sự, và có người trì hoãn và chỉ sau nhiều thập kỷ mới bắt đầu. Những người rút cuộc các tên khác nhau về sự vĩ đại, mà họ đã cùng trải nghiệm, đã tạo ra sự biến đổi từ thế hệ của các nhóm trí thức này và của mỗi thành viên của nó.[6] Đối với những trí thức khi đó như các nhà Marxist và cộng sản viên tin thì sự kiện chói sáng là cách mạng Hungary 1956 và sự đàn áp đẫm máu, rồi đến phong trào Mùa xuân Praha năm 1968 và sự đè bẹp nó, sau đó là phong trào Đoàn Kết ở Ba Lan và những cuộc biểu tình và ban biểu tình trong khuôn khổ tập. Những sự nghi ngờ ngày càng mạnh mẽ ngay cả trong những người có thể giữ gìn dù cho chế độ một mặt thì giữ quan niệm thế hệ của họ. Câu hỏi giãy vò chúng tôi là một trong những câu hỏi của bọn của thế kỷ 20: thế hệ ra hệ thống mà người ta gọi là “chủ nghĩa xã hội hiện đại” là loại hệ thống gì? Liệu nó có đi cùng một cách không tránh khỏi với nhiều đau khổ mà chúng ta đã phải chịu đựng, từ nạn đói, sự lạc hậu kỹ thuật, đến thiêu hủy kinh niên, từ bóp nghẹt từ do từ duy đến sự khủng bố tàn bạo của cảnh sát và Gulag hay không? Hay tất cả những kinh nghiệm đau xót này chỉ là sự méo mó do việc thế hệ hiện đại một cách từ loại gây ra, chỉ thế hệ ra chế độ liên quan gì đến Marx, đến hệ thống thuyết của ông và đến các nguyên lý hành động mà ông công bố?

Đến đây theo cách khác: Marx có chịu trách nhiệm không với những gì đã xảy ra ở Liên Xô của Lenin, Stalin, Khrushchev và Brezhnev, ở Trung Quốc của Mao và ở các nước cộng sản khác do các hệ thống của họ cai trị?

Nhiều người đã đi đến toàn bộ câu chuyện trong trí tưởng tượng của mình: giữa những người với cùng thân thế và tâm hồn thế hệ của ông, giữa ông không sống vào thế hệ đó, mà đã sống trong thế kỷ 20, thí dụ ở Budapest, thì Marx đã sống ở thế nào? Có thể phỏng đoán rằng ông đã bắt đầu như một người cộng sản, những tình thế phản kháng của ông mau chóng kéo ông vào hàng ngũ những người chỉ đạo cộng sản. Có lẽ ông phải vào trải nghiệm trong các năm 1950, những người thoát ra được, ông đã tham gia các cuộc tranh luận trí tuệ và hợp tác và chu đáo tinh thần cho cách mạng 1956. Chắc ông đã gặp giữa các nhà cách mạng khi đó, và nên tránh được làn sóng biểu tình sau đó, thì chắc ông đã xuất hiện như một người phê phán của mình với dòng chảy của sự cay đắng của người kinh tế kế hoạch Soviet. Đây là một dòng suy nghĩ lý thú, trong trí tưởng tượng nó miễn cho Marx, cho con người, cho tính cách rất đặc trưng đối với ông, và khinh trọng lòng dũng cảm và lòng trung thành với nguyên tắc của ông. Những người nghĩ thế này cũng nên tránh câu hỏi thế hệ xác đáng để nêu ra một từ: quan hệ giữa những người tưởng tượng lý thuyết của Marx và thế hệ từ lạc hậu của hệ thống xã hội chủ nghĩa là gì? Trong phép xếp ưu tiên, tôi sẽ thử trải nghiệm một cách ngắn gọn: hệ thống xã hội chủ nghĩa (không phải loại

hệ thống không từng được đề cập trong trí tưởng tượng, mà là hệ thống đã tồn tại mà trong đó bản thân tôi đã sống) đã thực hiện kế hoạch của Marx.

Tôi biết rằng nghe câu chuyện này nhiều người sẽ ngạc nhiên, có lẽ cảm thấy ngạc nhiên ngay đây nữa. Nhưng tôi vẫn nhận lời. Theo niềm tin của tôi, khẳng định đó là đúng và có thể được hiểu thu nhận bằng những sự thực kinh nghiệm lịch sử, rằng cái đã hình thành sau 1917 trong khu vực công xã của thế giới, và đã tồn tại đến 1989, về cơ bản đã thực hiện cái mà Marx đã coi là hệ thống xã hội chủ nghĩa sẽ hình thành như cái đi tiếp của chủ nghĩa tập thể.

Cái nhân cốt lõi của dòng tư duy Marxian là sự hiểu rõ nhân đức thực tại cho các mối quan hệ xã hội của chủ nghĩa tập thể. Đòi hỏi bỏ chủ nghĩa tập thể phi chuyên biệt liên tục thành công hội. Chẳng hạn nếu sự hiểu rõ nhân còn chi mô tả, thì thế trở ngại đi vào phạm vi hợp tác con người, sự trao đổi tài sản, sự phân bổ lợi ích công xã hội. Thế trở ngại là nhà đi vào phạm vi hoạt động không tốt, thế trở ngại rõ ràng, hơn nữa. Sự hiểu rõ công xã cho phép phân bổ lợi ích công xã hội và rút cuộc lao động con người trở nên minh bạch, rõ ràng và có kế hoạch.

Tôi đưa ra vài trích dẫn để hiểu thu nhận cho những đi vào mà tôi nhắc đến trên đúng là các tư tưởng riêng của Marx (chứ không chỉ là các tư tưởng Marxian có lẽ do những môn đệ của ông đã pha loãng hay đã hiểu nhầm chúng). Tôi trích Tuyên bố luận: “Độc quyền tập thể trở thành xí nghiệp xích của chính phủ công xã hội đã nảy sinh và thế nh vào công xã nó và dấn nó... Giới thiệu sự của sự hiểu rõ nhân tập thể đã đi đến. Nhưng kế chi mô đo lường tập thể đo lường.” (Capital Vol. 1 (1867) [1967], p. 763). Hay một trích dẫn quan trọng khác: “...sự hiểu rõ nhân liên tục và những biến động chủ yếu là những thế đi cùng chí của sự công xã tập thể chủ nghĩa...” – Marx viết trong nghiên cứu về “Nhiệm vụ của Pháp” ((1871) [1988], p.61). Và trong cùng đoạn văn vẫn về các trích dẫn có thể thay thế kế hoạch chung các tư tưởng mà người ta hay nhắc đến: “...các hiệp hội hợp tác đi vào tiến bộ của sự công xã theo mô hình kế hoạch chung, để tiến bộ của sự công xã tự nhiên sẽ đi vào khi cần của mình...”

Bây giờ chúng ta hãy so sánh các luận đề lý thuyết nêu trên với thực tế của hệ thống xã hội chủ nghĩa đã hình thành ở Liên Xô và các nước công xã khác! Hai nét đặc trưng quan trọng nhất của hệ thống hiện thực chính là cái Marx đã kế thừa và chế độ:

1) Đã tiến bộ thực tại của việc xóa bỏ hoàn toàn sự hiểu rõ nhân về thể liên tục (tuy những tàn tích què quặt, bề mặt chế độ của nó vẫn tồn tại đó đây), và thay vào đó sự hiểu rõ công, chế độ ưu đãi công xã hội của nhà nước, trở nên áp đảo.

2) Đã tiến hành xóa bỏ hoàn toàn điếu phi thuốc (tuy thuốc tàn tích vẫn còn trong nền kinh tế đen và xám), và thay vào đó kế hoạch hóa tập trung, điếu phi quan liêu, nền kinh tế tập trung nên áp dụng.

Tôi đã không tùy tiện đưa ra hai điểm điếm trong số các điểm điếm thuộc về xã hội chủ nghĩa. Ở đây tôi nói về hai điểm điếm của nền kinh tế.[7]

Nếu tôi đã tranh luận với các nhà Marxist thì nên về điếu này, thì một trong những luận điểm quen thuộc đã là: chủ nghĩa Stalinist hay Maoist đã sử dụng tên của Marx như biểu tượng đánh lừa công chúng, đã chủ nghĩa để thánh hóa trở lại, mặc dù trong thực tế chúng ta không có gì chung với ông cả. Ở trên tôi đã công nhận điếm của luận này bằng những lời của chính Marx và Engels. Các chủ đề đó có toàn quyền để diễn chỉ của Marx, vì chúng đã thực hiện nhiệm vụ lịch sử vĩ đại do ông đưa ra.

(Tôi lưu ý chủ trong ngoặc đơn, rằng phân tích điểm điếm nêu trên phù hợp với những công sự Trung Quốc ngày nay, cái điếu thuốc như Marx trên thực tế như “thánh hóa trở lại” trong các diễn nghị lịch chính trị để che đậy chính sách thực của nó. Điếu công sự Trung Quốc trình bày ý thức hệ mà khi diễn chỉ của chủ nghĩa Marx. Cái điếu mà điếu công sự này trở về của bản mang tính tập trung chủ nghĩa, vì số học tự nhiên đã trở thành hình thức số học áp dụng, và bởi vì chủ đề điếu phi chính là chủ đề thuốc. Như thế, chính xác là cái điếm luận đã được thực hiện trong mười-hai mươi năm so với cái Marx đã nêu thành công lĩnh, cũng như cái đã thực sự hình thành ở các nền xã hội chủ nghĩa trước kia.)

Những người bị bỏ quên kiên định các học thuyết của Marx không thích điếm một vài những đánh giá về những Bolshevik Nga và các điếu đi theo ở các nền khác đã thực hiện công lĩnh biểu diễn của Marx. Không phải một lần tôi đã đích thân nghiên cứu điếu này. Tôi vài điếm học mà tôi đã gặp các sinh viên thông minh và quan tâm, những người tự coi mình là “các nhà kinh tế học cấp tiến”. Họ tận tâm đọc và học các tác phẩm mà họ cho là có thể chấp nhận điếm về một chính trị. Họ đã sẵn sàng tìm hiểu, thậm chí nghiên cứu kỹ lưỡng các lý thuyết kinh tế học và các phương pháp của dòng chủ luận này. Thế nhưng, họ không thêm nghiên cứu sâu nền kinh tế của Liên Xô hay của các nền Đông Âu. Trong con mắt của họ điếu là cái gì đó không đáng quan tâm, hay có lẽ trùng hợp, nếu tôi nói: là hiện tượng không, ghé thăm chủ nghĩa liên quan gì đến họ và chủ nghĩa có quan hệ gì với các điếu thuốc của Marx mà họ kính trọng và chấp nhận. Theo quan điểm của tôi họ chú ý vào cái nhìn những con đường điếu.

Tôi biết gặp bạn trong ngày này không chỉ là các sinh viên trẻ. Bây giờ, khi chúng tôi bắt đầu báo cáo này, tôi được biết các công trình của các nhà bác học có đầu óc của mình, có học thức cao, di sản gì đó về các lý thuyết Marxist, tôi chờ đợi thấy rằng ngay các công trình xuất sắc nhất cũng hoàn toàn bỏ qua sự đối sánh những kinh nghiệm lịch sử của Liên Xô, của Trung Quốc và các nước Đông Âu trước cách mạng xã hội chủ nghĩa của Marx. Những tên như Lenin hay Stalin chỉ xuất hiện trong các tác phẩm này.

Theo quan điểm của tôi, sự chính trị của trí thức và chính trị đòi hỏi chúng ta phải đi tìm một cách nhìn tâm với câu hỏi: những tư tưởng của Marx có liên quan gì đến những xã hội chủ nghĩa đã được thực hiện? Marx có liên quan gì đến Lenin và Stalin? Tôi đã thả dĩa ra câu trả lời những nhìn của mình. Có thể tranh luận về câu trả lời của tôi, song tính chính đáng của câu hỏi thì khó có thể tranh cãi.

Một nền kinh tế, những người ta lo ngại về sáng kiến nhân và sự đi xuống phải thì trở nên, bước phải đưa vào sự đi xuống chính hành chính, thì trên xuống. Trong một chế độ như vậy, phải chăng những bước lùi và thực hiện các mệnh lệnh trên xuống bằng con đường hành chính. Những xã hội chủ nghĩa không thể hoạt động mà không có sự trấn áp. Nếu những người máy trấn áp, chúng sẽ thì muốn những sự sụp đổ. Đi xuống này đã xảy ra ở Liên Xô, và khi nó bắt đầu tan rã, thì các nước Đông Âu cũng thế.

Giống vào đây là lập trường của Marx với vấn đề nền tảng tài [chuyên chính] và dân chủ. Có lẽ, bản thân ông cũng rùng mình, nếu người như vậy chính mắt mình ông nhìn thấy cái gì xảy ra trong các phòng tra khảo của Cheka hay tại các trại tù ở Siberia. Thế nhưng trong khi còn đi tìm kiếm trên thế giới, thì cả Marx lẫn Engels đều khinh miệt nói về chủ nghĩa lập hiến, chế độ dân quyền, nền dân chủ thì sẵn sàng rùng rợn và hình thức, và những hình thức tư tưởng của nền tảng tài [chuyên chính] vô sự.

Những ngày qua tôi được biết tranh luận với tư tưởng của Kautsky và Lenin, cuốn Nền chuyên chính vô sự của Kautsky (1918), và cuốn Cách mạng vô sự và tên phẫn nộ của Kautsky đáp lại của Lenin (1918). Kautsky viết với giọng khách quan, đi tìm tình, ông kiên định tin vào tư tưởng xã hội chủ nghĩa, những đường lối là tín nhiệm tâm của dân chủ để thực hiện. Ông lên tiếng ái ngại rằng nhân danh quy định của giai cấp vô sự những người ta có thể bóp nghẹt ý chí của đa số, có thể làm dòng quy định của, thì sự bất lực không được báo động. Lenin với giọng mỉa mai khinh miệt, chà đạp lên danh dự của đối thủ, bắt đầu tư tưởng lý lẽ của Kautsky. Được với con mắt hôm nay, mới là sự của Kautsky thì ra chính đáng. Ông đã đứng trong một vấn đề nghiêm túc với Lenin, trả lời một cách đanh thép duy nhất, cả thế là trong lý lẽ lập trường của Marx và Engels. Không phải Kautsky, mà Lenin mới là người đã có thể đưa ra các trích dẫn thuyết phục từ tư tưởng của hai nhà tiên tri vĩ đại này để ủng hộ cho lý lẽ của mình. Ông nhắc lại những người lập nền tảng tài của Marx:

“...những người công nhân sẽ thay thế những đấng tài của giai cấp tư sản bằng những đấng tài cách mạng của mình...” (Marx (1873) [1974] p. 300). Ông trích dẫn Engels: “...đồng chí những không muốn phải chi những đấng vô ích, nó phải duy trì sự thống trị của mình bằng những sự hãi do vũ khí của nó tạo ra trong những kẻ phản đấng.” (Engels (1872) [1978] p. 733). Và một trích dẫn Engels nữa mà Lenin đưa vào mũi Kautsky một cách nhạo báng: “Nhà nước không là gì khác bên máy đàn áp của một giai cấp đấng và với giai cấp khác, và quyết định trong một nền công hòa dân chủ cũng chỉ những kém hơn trong nền quân chủ.” (Engels (1891) [1988], p. 22).

Kautsky không thể đưa ra các trích dẫn của Marx để hiểu thấu cho lý lẽ của ông ở đây. Ông cũng trích dẫn các lý lẽ của Marx về những đấng tài cách mạng của giai cấp vô sản, và bước phải đưa thêm bình luận chua chát sau: “Đáng tiếc, Marx đã bỏ quên việc nêu chính xác ông hình dung những đấng tài này thế nào.” (Kautsky (1919) [1964] p. 43). Cũng Kautsky, trong các nhà nghiên cứu–Marx đấng đấng, thế sự rất khách quan và trong nhiều khía cạnh như có cảm tình với Marx, tôi cũng chỉ nghĩ tìm thấy trích dẫn nào, trong đó Marx – nhà phân tích chính trị vô cùng logic, người đã tháo luồn toàn diện những vấn đề về sự cảm quy định chính trị, nhà nước, và các mối liên hệ giữa áp bức và tự do – giờ như đã khờ khạo nghiêm túc mối quan hệ giữa các đấng dân chủ và quy định con người, và các mối đe dọa của những đấng tài. Marx đã bỏ qua bên thân vấn đề, bỏ qua toàn bộ lĩnh vực vấn đề khó giải quyết về sự bỏ rơi chế đấng cho các quy định tự do và quy định con người. Sự khinh thị những nhạo báng này [của Marx] đã ăn sâu vào Lenin và vào những môn đồ trung thành của ông.

Sự khờ khạo đấng, riêng những dân chủ là những đấng tài của giai cấp tư sản, thế cho nó phải đưa một nền đấng tài khác vào bằng con đấng cách mạng, đã làm mất đi sự phân biệt sự nét giữa những dân chủ và những đấng tài. Chỉ sau khi Hitler lên nắm quyền, những người công nhân phải nghĩ tây mới đấng nhiên nhiên ra riêng những dân chủ “hình thức”, “tự sản”, chế đấng đấng, nhà nước pháp quy định, sự hợp pháp không phải là trò viển vông, mà là giá trị không thể thay thế đấng. Một trong những lý do là vì nó cung cấp sự bỏ rơi chế đấng cho những người muốn nói và viết, cho những người phê phán chính phủ mới thế, cho những người làm thay đấng xã hội tri thức, trong đó có các trí thức bên xúc vấp phải như Marx đã là trong thế của ông.

Có thể, trong thế của Marx cấp đấng lý luận dân chủ–đấng tài, những đấng tài của giai cấp tư sản hay của giai cấp vô sản mới chế có vẻ là cuộc đấng khờ. Ngày nay trong con mắt của những người đấng đấng và đấng đấng sát đấng các chế đấng chuyên quy định của Stalin, Mao, Rákosi và của những kẻ khác, thì các thế này có nghĩa khác. Ngày nay đã có thế thế riêng sự khinh bỉ dân chủ trong các bài viết của Marx đấng như đã chuồn bên một bên mà trên đó tòa nhà chuyên chế Leninist–Stalinist–Maoist đấng đấng lên, đã làm tê liệt sự kháng chế chế áp bức trong những tín đấng của thế thế Marxian.

Hiện nghiên tôi dùng từ “trách nhiệm” không theo nghĩa hình sự. Bản thân vì công bố một tờ báo sai lầm không phải là một hành vi tội phạm. Với từ “trách nhiệm” cũng chẳng nên lên ngay cả theo nghĩa đạo đức học. Marx không vì phạm các mệnh lệnh đạo đức công việc lên tiếng đòi xóa bỏ sự hủ bại nhân và thế sự, và đã không nhún ra tầm quan trọng của dân chủ đối ngoại và nhà nước pháp quyền trong bối cảnh các quy định con người. Tôi chỉ nói về trách nhiệm trí tuệ. Nếu tôi công bố một tờ báo thúc đẩy hành động xã hội, thì không chỉ những người tiếp xúc với tờ báo hành động đó, mà cả tôi cũng chịu trách nhiệm về cái xảy ra, và tôi cũng chịu trách nhiệm về những hậu quả của những cái xảy ra này. Nếu tôi càng có ảnh hưởng, thì trách nhiệm của tôi càng lớn. Thế mà, chẳng bao giờ, chẳng có ai công bố tờ báo của mình, công bố những lĩnh vực công bố của mình, nếu có ảnh hưởng đến những con người lớn hơn Karl Marx đã ảnh hưởng.

Cái tiếp xúc sống động các học thuyết của Marx

Sau khi học thuyết xã hội chủ nghĩa sụp đổ, quan điểm khá phổ biến trong giới trí thức khu vực giới thiệu các tờ báo của Marx đã sụp đổ một lần và mãi mãi. Thế sự thay đổi, lịch sử đã phủ nhận điếu đó. Không phải một lần tôi bắt gặp những bài viết huyênh hoang hay bài nói ngạo mạn: Marx đã là “passé – quá khứ”, rồi thì, và không còn quan tâm thêm.

Trong những ngày này, khi những học thuyết đi ra, hình thành đúng là tâm trạng người lạc lõng. Marx trở thành một. Trong các giới chính trị gia và nhà báo, việc dần dần chi phối những tiên đoán mang tính tiên tri của Marx trở nên sang trọng, khi những người ta vẽ ra những cảnh tượng kinh hoàng về sự sụp đổ dần dần của chủ nghĩa tư bản. Đột nhiên trở thành sách bán chạy nhất.[8]

Cả hai trào lưu một này đều không có căn cứ. Với công trình của ông Marx đã không chỉ ghi tên mình vĩnh viễn vào lịch sử chính trị và tư tưởng, mà nhiệm vụ tư tưởng của ông ngày nay cũng vẫn đang sống, và giúp cho sự hiểu biết thế giới đang diễn ra. Tôi sẽ quay lại ngay với vấn đề này. Những tờ báo đó tôi muốn nói vài lời về sự phức tạp của những vấn đề của Marx. Đúng là Marx thường đưa ra các tiên tri để đi tiếp đi, theo đó trong chủ nghĩa tư bản có các tác động hay diễn ra những biến đổi, các tác động sẽ dần dần những học thuyết và sự sụp đổ. Ngay cả một vài trong số các nhà nghiên cứu-Marx, những người khinh trọng các tờ báo của Marx nhất, cũng thừa nhận rằng dòng tư duy giới thích sự sụp đổ cuối cùng là khó theo dõi, bí ẩn, khó hiểu, hay đến giới là sai lầm.[9]

Tôi không thích tiên tri, và tôi đã học được những bài kinh nghiệm riêng của mình rằng những thay đổi có tầm quan trọng lịch sử thế giới khi diễn ra một cách đột ngột không ngờ đến. Tôi không biết cả xã hội sẽ như thế nào trong tương lai. Tôi chỉ có thể nói những gì này: trong tầm nhìn của tôi không xuất hiện sự kết thúc của chủ nghĩa tư bản, và tiên tri của Marx

và sự thay thế chủ nghĩa tập thể bằng chủ nghĩa xã hội còn ít có khả năng trở thành hiện thực hiện. Theo tôi nghĩ nên ngừng công nhận chủ nghĩa tập thể và ngừng công nhận thực tiễn. Tất nhiên vẫn đừng sợ không thể đáp ứng nhu cầu của họ, tranh luận giữa các lý lẽ tiên tri tranh cãi nhau, mà bởi lẽ chúng ta chỉ có thể khẳng định những gì này với sự chắc chắn hoàn toàn rằng hiện thực chủ nghĩa tập thể đang có gì – những gì vẫn sống.

Trong báo chí hàng ngày chúng ta có thể thấy những tuyên bố của các chính trị gia và các nhà báo rằng sự “soviet hóa” của thế giới phương tây đã bắt đầu. Bởi vì cái gì khác có thể giải thích cho sự thất bại của chính phủ của một số nước không cho không các khoản cứu trợ, mà thay vào đó đòi quyên số họ [các doanh nghiệp đóng cửa]. (Hãy để tôi nói thêm: muốn hạn chế chính phủ có thể nhân hóa [bán] số họ nhà nước này, trừ trường hợp có lợi ích công cộng nên nắm quyền ở Hoa Kỳ và Anh mà đúng đó kiên quyết áp dụng mô hình Soviet bằng mọi giá). Những kẻ huyền thoại về “soviet hóa” và về việc đưa chủ nghĩa xã hội vào, là những kẻ tập thể vì mình rằng họ không những không hiểu Marx, mà cũng chẳng biết gì về lịch sử của Liên Xô và các nét đặc trưng thực sự của hệ thống xã hội chủ nghĩa.

Tuy nhiên, đáng nhớ những gì có thể thấy những gì xét thiên tài trong tập I và tập III của Tập bản luận về sự bành trướng tín dụng quá đáng lúc này lúc khác và về tác động gây khủng hoảng của nó. Có lẽ ông là người đi tiên, hay chỉ ít cũng là một trong những người đi tiên, chú ý đến hiện tượng bành trướng tín dụng đến đến đến đến đến xu hướng thối (theo thuật ngữ Marxian) như thế nào, tức là đến đến đến đến đến xu hướng vượt quá khả năng của nó, hay là đến đến đến đến đến năng lực của nó thì đã vượt quá mức xu hướng quá cao. Và quá trình bành trướng gia tăng này tiếp tục cho đến khi chu kỳ cho vay bắt đầu đột ngột tụt xuống.[10]

Trong một–hai thập kỷ qua đã có các kinh tế gia hàn lâm và các chuyên gia tài chính thực tiễn nhìn ra những nguy hiểm tiềm ẩn trong việc cho vay vô trách nhiệm, tính toán sai lầm những rủi ro, và trong yếu kém của sự đi xuống thị trường tín dụng, thậm chí đã đưa ra những kiến nghị để ngăn ngừa tai họa, những người ta đã không lắng nghe. Những lý lẽ của báo chí nháo nhào này không đến các giới Marxist, cũng chẳng đến những kẻ thù cấp tiến của chủ nghĩa tập thể, mà đến những tín đồ chăm lo vào chủ nghĩa tập thể, tức các nhà phê phán tiếp quản cho vay hiện hành, tức các nhà cải cách hệ thống.

Còn bây giờ quay trở lại khung khổ chuyên luận, tôi muốn nói vài lời về các tập luận đáng làm bài học cho tôi về những tập luận ngày nay vẫn còn đúng của Marx. Nhà bác học thiên tài này đã thực sự làm tràn ngập chúng ta với những dòng thác ý tưởng và các công cụ phân tích. Trong tiểu luận này tôi đã tranh luận với vài tập luận rất quan trọng của ông, và tôi đã ra hiểu rằng với phần mình tôi không chấp nhận chúng. Thế nhưng – nếu tôi vẫn có thể tiếp tục nói nhân danh cá nhân mình – có nhiều đóng góp quan trọng của Marx đối với tôi duy

khoa học, mà tôi vẫn tiếp tục chấp nhận, và tôi cũng ủng hộ sự đúng chúng. Tôi chỉ giới hạn ở vài thí dụ sau đây.

Hầu hết chúng ta thường nghĩ đến chi tiêu của Schumpeter, khi nói đến “sáng tạo hủy diệt”. Chúng ta nghĩ đến các nhà kinh doanh, các nghiệp vụ, những người tích cực đưa ra các sản phẩm mới, các công nghệ mới, phương pháp quản lý mới, chiếm lĩnh các thị trường mới. Và bên cạnh đó chúng ta nghĩ đến sự phát triển tích cực của nghĩa do Schumpeter mô tả, nó phá hủy thế giới cũ, tạo ra thế giới của riêng nó, phương pháp sản xuất của riêng nó thay vào đó, áp đặt chúng lên xã hội. Tuy nhiên, chúng ta phải nói ngay, Marx và Engels đã mô tả quá trình này, lịch sử của nó và lịch sử của ý nghĩa tích cực của nó, trong những dòng đầu tiên của quyển rủi ro Tuyên ngôn Cộng sản. Theo quan niệm của kinh tế học chính trị Marxian các nhà tích cực có vai trò nổi bật trong tích cực quá trình đi tới chủ nghĩa xã hội.

Trước và sau Marx sự chú ý của đa số các nhà kinh tế tập trung vào các trạng thái cân bằng, mà cốt lõi là vào mô hình thị trường hoàn hảo của cân bằng thị trường, khi cầu và cung cân bằng với nhau. Mục tiêu kinh tế học của thị trường thái cân bằng được biết đến là cân bằng Walrasian. Bên cạnh Malthus, Marx là người mở đầu của hàng loạt nghiên cứu phân tích các trạng thái khác của cân bằng thị trường, cốt lõi là không chỉ nghiên cứu những thăng giáng ngẫu nhiên xung quanh cân bằng thị trường (Walrasian), mà còn những sự lệch kéo dài nữa. Marx được biết quan tâm đến thị trường sản xuất lao động với khía cạnh này, trong đó cung cao hơn cầu không chỉ tạm thời mà kéo dài. Marx đã không thể đưa ra lý giải thích nhân quả học, mà đưa ra lý giải thích kinh tế học khi ông khảo sát hiện tượng mà ông gọi là “nhân mãn [quá nhu cầu] thị trường đi”. Ngày nay cũng tình trạng này, tình trạng dư thừa sản xuất kéo dài, được kinh tế học sản xuất gọi là cân bằng thị trường nghiệp vụ. (Xem thí dụ, Layard-Nickell- Jackman 2005, p. 8 và 11). Ít người như riêng Marx là ông mở đầu. Về phần mình, tôi nhận thấy, trước hết tôi học từ Marx rằng đáng chú ý những gì nào được những sự lệch kéo dài khác của cân bằng thị trường.[11]

Tôi không biết chính xác lịch sử và khái niệm “chủ nghĩa tích cực” hình thành ra sao và được đưa vào duy khoa học như thế nào. Tôi tin, tôi không nhầm, nếu tôi không nhầm: từ lâu hầu hết các chính trị gia, các nhà bình luận và các nhà khoa học xã hội gần như đưa vào khái niệm “chủ nghĩa tích cực” với Marx và trào lưu tư tưởng Marxist, và đi sánh hình tượng tích cực của chủ nghĩa thực sự hình thành với mô hình lịch sử với mô hình thế giới mới, với hình tượng xã hội chủ nghĩa mà trước đó Marx mới chỉ tiên tri và ao ước. Marx không hình dung cái sau (hình tượng xã hội chủ nghĩa) như mô hình không tích cực, mà như mô hình tích cực lịch sử chủ nghĩa xã hội sản xuất hiện.

Sự tạo khái niệm này gần như tất yếu với học thuyết liên quan đến các phương pháp sản xuất khác nhau, khác nhau về những đặc trưng quan trọng nhất.

Thành phố quan trọng này của tòa lâu đài triết học của Marx ngày nay vẫn có ảnh hưởng mạnh mẽ đến tư duy của tôi. Trong một bài viết của mình tôi gọi cách xem xét này là “khung mẫu hệ thống–system paradigm”, tức là cách xem xét không tách rời (cắt) duy nhất, phần để các giới hạn duy nhất của xã hội, ý là lĩnh vực chính trị, lĩnh vực văn hóa và tư tưởng hay nền kinh tế, mà tập trung vào cái toàn thể do các phần đó tạo nên. Nó tập trung chú ý đến các phần khác nhau phụ thuộc lẫn nhau thế nào, những mối quan hệ nào hình thành giữa chúng. Nó không mô tả hệ thống trong bối cảnh tính chất phức tạp, mà nó cố hiểu đúng hệ của hệ thống, như hệ thống đi ra trong lịch sử. Marx là người mở đường vĩ đại và bậc thầy vô song của system paradigm. Cùng một lúc, trong một cá nhân, ông vừa là nhà kinh tế, nhà xã hội học, nhà khoa học chính trị và nhà sử học. Thế đó, đã khiến ai dùng từ “liên ngành–interdisciplinary”, những ông đã nêu một tầm nhìn về làm thế nào để vượt lên trên giới hạn chuyên ngành hạn hẹp và nghiên cứu với tư cách một nhà khoa học xã hội toàn diện.

Ngay cả ta không hiểu, tôi có là nhà Marxist hay không? Câu trả lời của tôi dứt khoát là không.[12] Những người khác nói: tôi thuộc trường phái Áo, hay tôi là người theo trường phái Keynes, tân cổ điển hay tân tự do, và v.v. Tôi lo lắng cho chính mình trong một trường phái. Tôi không là một tín đồ vô điều kiện của một trường phái hay chủ nghĩa nào cả. Nếu những người khác thế làm việc đó, tôi cũng chẳng ngại mình bước ra khỏi trường phái nào. Tôi là thú nhện rỗng các thành tựu của tư duy của tôi – mở ra các tư tưởng bí mật của Engels – hòa lẫn thành cháo bí ẩn của kẹo ăn mỳ. Nếu tôi có thiện chí hơn với bản thân mình, tôi vui lòng nói rằng tôi cố gắng tích hợp nhiều lo ngại trào lưu tư tưởng. Khi phải nêu tên những người đã có ảnh hưởng nhiều nhất đến tôi, tôi thường nhắc đến tên Schumpeter, Keynes, Hayek, những người cùng trong danh sách này tên của Karl Marx luôn đứng ở vị trí đầu tiên.

Tài liệu tham khảo

BENCE, G. – KIS, J. [1978]: Towards an East European Marxism, under the pseudonym Marc Rakovski, London: Allison and Busby.

BRÓDY, ANDRÁS [1970]: Proportions, Prices and Planning: A Mathematical Restatement of the Labor Theory of Value, Budapest – Amsterdam: Akadémiai Kiadó - North Holland.

BRUS, W. (1961) [1972]: The General Problems of the Functioning of the Socialist Economy,

New York -London: Routledge.

COLLINS, P. [2008]: Karl Marx: Did he get it all right? Times, October 21, 2008. <http://www.time.com> (Downloaded November 4, 2008.)

ELSTER, J. [1991]: Making Sense of Marx, Cambridge – Paris: Cambridge University Press – Maison des Sciences de l’Homme.

ENGELS, F. (1872) [1978]: On Authority, in Marx-Engels Reader, second edition (first edition in 1973), pp.730-733. New York: Norton.

ENGELS, F. (1981) [1988]: Introduction, in Karl Marx: The Civil War in France: The Paris Commune, pp.9-22. , New York: International Publishers..

FOLEY, D. [1986]: Understanding Capital: Marx’s Economic Theory, Cambridge MA: Harvard University Press.

KAUTSKY, K. (1918) [1964]: The Dictatorship of the Proletariat, University of Michigan Press.

KORNAI, J. [1980]: Economics of Shortage, Amsterdam: North-Holland

KORNAI, J. [1993]: The Socialist System, Princeton - Oxford, Princeton: University Press – Oxford University Press. (Hệ thống xã hội Chủ nghĩa, NXB Thông tin, 2002)

KORNAI, J.(2005) [2007]: By Force of Thought - Irregular Memoirs of an Intellectual Journey, Cambridge, Massachusetts and London, England: The MIT Press. (Bức tranh sống động của một trí tuệ, NXB Thanh Hóa, 2008)

LAYARD, R. – NICKELL, S. – JACKMAN, R. [2005]: Unemployment. Macroeconomic Performance and the Labor Market. Oxford: Oxford University Press.

LENIN, V. I. (1918) [1964]: The Proletarian Revolution and the Renegade Kautsky, Moscow: Foreign Languages Press.

MANDEL, E. [2008] Marx, Karl Heinrich (1818–1883), in Durlauf, S.N. – Blume, L.E. (eds.) The New Palgrave Dictionary of Economics. Second Edition. Vol. 5. pp. 384-405. Palgrave - Macmillan.

MARX, K – F. ENGELS (1848) [1969]: The Communist Manifesto, Marx-Engels Selected Works, Volume One, Moscow: Progress , pp. 98-137.

Marx, K. (1871) [1988]: The Civil War in France, in Karl Marx: The Civil War in France: The Paris Commune, New York: International Publishers.

MARX, K (1873) [1974]: Political Indifferentism, in Karl Marx: The First International and After, New York: Vintage Books

MARX, K. (1867) [1967]: The Capital: A Critique of Political Economy Vol. 1., New York: International Publishers.

MARX, K. (1863-1883) [1967]: The Capital: A Critique of Political Economy Vol. 3, New York: International Publishers.

MORISHIMA, M. [1973]: Marx's Economics: A Dual Theory of Value and Growth, Cambridge: Cambridge University Press.

OZ, A. [2006]: How to Cure a Fanatic, Princeton: Princeton University Press.

ROEMER, E. J. (ed.) [1986]: Analytical Marxism, Cambridge, UK: Cambridge University Press.

ROEMER, E. J. (ed.) [1994]: Foundations of Analytical Marxism, Brookfield: Elgar.

TABBIT, F. [2006]: A Brief History, Scope, and Peculiarities of „Analytical Marxism”, Review of Radical Political Economics, www.sagepublications.com